
Kuram ve Uygulamada
SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

Social Sciences: Theory & Practice

ISSN: 2619-9408

Geliş/Received: 08.04.2024 Kabul/Accepted: 02.06.2024

Makale Türü: Araştırma

**Türkçe Öğretmenlerinin Türkçe Dersinde Drama Yöntemini
Uygulama Durumları ve Drama Tekniklerine İlişkin Öz Yeterlilik Alguları
Üzerine Bir İnceleme***

Fatma DOĞANOĞLU*

Mustafa KAYA**

ÖZ

Bu araştırmanın temel amacı Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama durumlarının ve drama tekniklerine ilişkin yeterliliklerinin ne düzeyde olduğunu tespit etmektir. Araştırmada nicel araştırma modellerinden ilişkisel tarama kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Millî Eğitim Bakanlığına bağlı resmî ortaokullarda görev yapan 133 Türkçe öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak drama lideri olarak öğretmen ve eğitimsel drama uygulama yeterliği ölçeği ile drama yöntemi tekniklerine ilişkin yeterlilik anketi kullanılmıştır. Toplanan verilerin analizinde SPSS 21 programı kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Türkçe öğretmenlerinin drama tekniklerinden en çok öykü-olay canlandırmasını kullandıkları, en az ise parmak oyunu tekniği hakkında bilgi sahibi oldukları tespit edilmiştir. Türkçe öğretmenlerinin derslerde drama tekniklerini kullanma düzeylerine bakıldığında sıklıkla/yoğun doğaçlama tekniğini kullanmalarına karşın en az kullandıkları tekniğin ise parmak oyunu olduğu tespit edilmiştir. Türkçe öğretmenleri drama yöntemini uygularken araç-gereç eksikliği, öğrenci sayısının fazla olması, velilerin tutumu, yönetimin tutumu, drama yöntemiyle ilgili bilgi eksikliği, ders konularının yetiştirilememesi ve sınıfların dar oluşu gibi sorunlar olduğunu dile getirmişlerdir. Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlilik düzeyleri ile cinsiyet, mesleki kıdem yılı, tiyatroya gitme durumu, görev yeri ve sınıf mevcudu değişkenlerine göre anlamlı bir farklılığın olmadığı; lisans döneminde drama dersi alma, herhangi bir kursta drama eğitimi alma, tiyatro metinlerini okuma ve inceleme değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe öğretmenleri, drama eğitimi, drama uygulaması, öz yeterlilik.

**A Study On Turkish Teachers' Application Situations of Drama Method
In Turkish Courses And Their Perceptions of Self-Efficacy Regarding
Drama Techniques**

ABSTRACT

The main purpose of this research is to determine the level of Turkish teachers' application of the drama method and their proficiency in drama techniques. Relational scanning, one of the quantitative research models, was used in the research. The sample of the research consists of 133

Atf Bilgisi: Doğanoglu, F. & Kaya, M. (2024). Türkçe öğretmenlerinin Türkçe dersinde drama yöntemini uygulama durumları ve drama tekniklerine ilişkin öz yeterlilik alguları üzerine bir inceleme. *Kuram ve Uygulamada Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(1), 200-226. Doi: 10.48066/kusob.1466770

*Bu çalışma Doç. Dr. Mustafa KAYA danışmanlığından hazırlanan "Türkçe Öğretmenlerinin Türkçe Dersinde Drama Yöntemini Uygulama Durumları ve Drama Tekniklerine İlişkin Öz Yeterlilik Alguları Üzerine Bir İnceleme" yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

* Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, dgngfatma@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9824-9327.

** Doç. Dr., Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi, m.kaya@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4755-4994.

Turkish teachers working in official secondary schools affiliated with the Ministry of National Education. In the research, the teacher as a drama leader and the educational drama application competence scale and the competence survey regarding drama method techniques were used as data collection tools. SPSS 21 program was used to analyze the collected data. As a result of the research, it was determined that Turkish teachers used story-event enactment the most among drama techniques and were least knowledgeable about the finger play technique. When we look at the level of Turkish teachers' use of drama techniques in lessons, it has been determined that although they frequently/intensively use the improvisation technique, the technique they use least is finger play. While applying the drama method, Turkish teachers stated that there were problems such as lack of equipment, high number of students, parents' attitude, management's attitude, lack of knowledge about the drama method, inability to cover the course topics and narrow classrooms. There is no significant difference between the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method and the variables of gender, years of professional experience, theater attendance, place of duty and class size; It was determined that there was a significant difference according to the variables of taking a drama course during the undergraduate period, receiving drama education in any course, and reading and reviewing theater texts.

Keywords: Turkish teachers, drama education, drama practice, self-efficacy.

Giriş

2006 yılında yayımlanan Türkçe Dersi Öğretim Programı ile birlikte Millî Eğitim Bakanlığı, yapılandırmacı öğretim anlayışını benimsemiş ve bu eğitim yaklaşımının ilkelerine uygun olarak eğitim- öğretim sürecini yeniden yapılandırmıştır. Bu anlayışla öğretmen merkezli öğretme ve öğrenme süreci yerini öğrenci merkezli bir anlayışa bırakmıştır. Böylece iş birliğine dayalı, öğrencinin aktif olmasına olanak sağlayan ve yaparak yaşayarak öğrenmesini kolaylaştıran etkili öğretim teknikleri kullanılmaya başlanmıştır. Öğrencinin aktif olmasını sağlayan ve onu merkeze alan bu tekniklerden biri de dramadır.

Yunanca “dran” sözcüğünden türetilen drama kavramı yapmak, etmek, kılmak sözcüklerinin anlamlarına karşılık gelmektedir (Çebi, 1996, s.108; Maden, 2010, s.34; Öztürk, 2001, s.254). Güncel Türkçe Sözlük’te de drama sadece dram sözcüğüyle açıklanmakta, dram sözcüğü ise “sahne oynanmak için yazılmış oyun; acıklı, üzüntülü olayları, bazen güldürücü yönlerini de katarak konu alan sahne oyunu veya televizyon filmi; tiyatro edebiyatı, acıklı olay” olarak tanımlanmıştır (2011, s.719). San (2002) “dram” sözcüğünün kökeninin Fransızcadan türediğini ve burjuva tiyatrosu anlamında kullanılan "drame" sözcüğünden geldiğini ancak Türkçede halkın bu kelimeyi acıklı oyun manasında kullandığını ifade etmiştir. Ancak Adıgüzel (2018, s.35) dramının sözcük kökü bakımından incelendiğinde “Bol ve akışkan kaynak suyu yanında kurulan yerleşim yeri” anlamında kullanıldığını belirtmektedir. Bu kullanımının hareket ve eyleme yönelik olduğunu ifade etmektedir. Devinim, zamanla durum değiştirmedir ve bu anlamın drama sözcüğünün kökü olan “dran” ile aynı anlama geldiğini dile getirmektedir. Birçok araştırmada “yapmak, etmek, kılmak” anlamlarında kullanılan, tanımlanan dramının devinim kelimesiyle karşılanmasının ifade ettiği anlamla örtüştüğünü söylemek mümkündür. Zira Güncel Türkçe Sözlük’te devinim “devinme işi, hareket” (Türkçe Sözlük, 2011, s.647) gibi anlamlarda ifade edilmiştir ki bu anlamların tamamı drama yönteminin özellikleri ile örtüşmektedir.

Eğitim-öğretimde drama, öğrencinin aktif rol alarak anlatabilme becerisini, yaratıcılık becerisini geliştiren, hayatı birçok açıdan anlama, araştırmaya meyilli olma gibi özellikleri kazanmasını sağlayan, ona yükleniymiş gibi gelen ve çözüm üretmeyen bir kısır döngü olmaktan öte çocuğun eğitim öğretime olumlu bir tutum geliştirmesini sağlayan bir eğitim yöntemidir (Güneysu, 2006, s.128). Eğitici drama; bir olayın, duygunun, düşüncenin, kavramın, verilen bir öykünün, şiirin, fotoğrafın sözel ya da pandomim yoluyla kendimizden kattığımız davranışlarla, yorumlamalarla anlatılmasıdır (Baş, 2002, s.6).

Öğrenme ve öğretme sürecinde öğrencinin aktif olmasını sağlayan, yaparak yaşayarak öğrenmesine olanak tanıyan ve öğrenmenin kalıcı olmasını kolaylaştıran önemli yöntemlerden biri de dramadır. Drama yöntemi, “öğrencilere gerçek deneyimleri konusunda fırsat sunan, onların hayal gücünü geliştiren, öğrencinin süreç içinde aktif olmasını sağlayan, bireyin sosyalleşmesine olanak sunan ve farkındalığı artıran önemli bir yöntemdir.” (Özgür İşyar, 2017).

Drama bireylere bilişsel, duyuşsal, devinişsel beceriler kazandırmada etkili olan, yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı sunan, iş birliği yapmaya olanak sağlayan, öz güven ve empati duygularının gelişmesine katkı sağlayan bir etkinliktir. Drama, eğitim ve öğretimde yeni yeni kullanılmaya başlanılan eğitim yöntemlerinden biridir. Her yaş ve her eğitim düzeyine uyarlanabilmesi açısından pratik bir yöntemdir.

Dramada birey kendini ifade etmenin yanı sıra jest ve mimiklerini kullanmayı, beden dilini doğru bir şekilde ifade etmeyi de öğrenir. Sınıflarda bulunan çekingen öğrencilerin derse aktif katılımını ve kendilerine olan güvenlerinin gelişmesine de yardımcı olur. Drama sürecinde bireyler birlikte hareket etmeyi, iş birliği yapmayı öğrenir. Bu da gruba ait olma bilinci kazandırarak bireyler arasında olumlu ilişkiler gelişmesine katkı sağlar. Öğrenciler dramanın her aşamasında iş birliğiyle hareket ederler ve tüm süreci birlikte yürütürler. Çeşitli sosyal ve bireysel farklılıklara rağmen birlikte oynamanın tadına varan katılımcılarda iş birliği duygusu gelişir (Adıgüzel, 1993, s.160). Drama, oyuna benzeyen, gerçeğe yakın ortamda çocuk, belirli bir rolü oynarken, role ilişkin, sözlü ve sözsüz olarak gösterdiği davranışlar, onun iletişim ve dil davranış repertuarını zenginleştirir (Önder, 2003, s.98).

Türkçe dersinin en önemli hedeflerinden biri Türkçeyi doğru, açık ve anlaşılır şekilde kullanma becerisini öğrencilere kazandırmaktır. Güneş'e (2016) göre de yapılandırıcı yaklaşım esas alınarak yapılan Türkçe öğretimi “öğrencilerin dil, zihinsel, bireysel ve sosyal becerilerini geliştirmeyi esas almıştır. Bu esaslar doğrultusunda okuyan, araştıran, düşünen, sorgulayan, sorun çözen, zihinsel ve sosyal becerileri geliştiren, Türkçeyi doğru, akıcı, anlaşılır, güzel ve etkili kullanan bireyler yetiştirme amaçlanmıştır.”

Eğitim- öğretim sürecinin Türkçe dersi öğretim programında belirlenen bu hedeflere ulaşılabilmesi için Türkçe öğretmenlerine büyük görevler düşmektedir. Türkçe öğretmenlerinin donanımlı, eğitim- öğretim süreçleri hakkında gerekli bilgilere sahip olmaları, kendilerini her zaman çağın şartlarına göre yenilemeleri büyük bir önem arz etmektedir. Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini iyi bilmeleri ve drama sürecinde aktif olmaları eğitim öğretim sürecinde öğrencilerin aktif olması açısından önemlidir.

TDÖP'te belirtilen özel ve genel amaçların kullanılması için günümüz gelişmeleri de göz önünde bulundurularak birçok yöntem kullanılmaktadır. Ancak öğrencilere edindirilmek istenen amaç ve kazanımlar doğrultusunda doğru yöntemlerin kullanılması gerekir. Öğrencilerin temel dil becerilerinin geliştirilmesi, yani etkili iletişim kurma becerilerinin geliştirilmesi için drama en uygun yöntemlerden biridir. “Dramanın bir yöntem olarak Türkçe öğretiminde kullanımını, Türkçe öğretiminin tek boyutlu olmayan tümleşik yapısı gerekli kılmaktadır. Drama, dil becerisi ve okuma-yazmanın çok yönlü öğretiminde güçlü ve etkili bir yöntemdir.” (Maden, 2010, s.262).

Etkinlik ve beceri temelli eğitim- öğretim, dramanın etkinliğe dayanan yapısından dolayı birçok noktada drama ile örtüşmektedir. Yapılandırıcı yaklaşım esas alınarak hazırlanan 2019 TDÖP'te öğrencilerin gelişim düzeylerini dikkate alma, ön bilgileri harekete geçirme ve bu bilgileri yeni bilgilerle bütünleştirme, etkili iletişim kurma, anlam kurma, uygulama ve değerlendirme, yaratıcı düşünme, eleştirel düşünme gibi yetilerin kazandırılması üzerinde durulmaktadır. Drama birçok duyu organına hitap ettiğinden öğrenmenin kalıcılığı üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu söylemek

mümkündür. Türkçe öğretiminde temel amaç öğrencilerin dil becerilerini istendik düzeyde geliştirmektir. Anlam ve anlatma becerilerini geliştirmek için kullanılan yöntemlerden biri de dramadır (Karadağ- Çalışkan, 2008, s.94).

Drama sanatın tekniklerine, özellikle de tiyatronun tekniklerine, dayandığı için bireyin var olan yaratıcılık potansiyelini, dil becerileri ile ilgili potansiyelini ortaya çıkarıp bu potansiyellerini geliştirmeyi sağlayan bir yöntemdir. Çünkü bireyin içinde var olan yetenekler sanatlar etkinliklerle ortaya çıkar. Bu sanatsal etkinliklerden biri de dramadır. Yaratıcı drama bireyin içindeki sanatsal etkinlikleri ortaya çıkarmanın zeminini oluşturur. Bu zeminin oluşturulması iyi bir planlama ve uygulamanın yanı sıra dramanın önemini ve gerekliliğini içselleştirmiş ve buna inan eğitimcilerin varlığıyla mümkündür (Aytaş, 2008, s.41).

İlgili alan yazını tarandığında resmî ve özel ilköğretim okullarındaki İngilizce öğretmenlerinin öğretim etkinliği içerisinde dramayı kullanma düzeyleri (Şahin, 2006), ilköğretim birinci kademe sınıf öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemine ilişkin yeterlilik ve uygulama düzeyleri (Yıldırım, 2008), fen bilgisi öğretmen adaylarının drama yöntemiyle fen ve teknoloji dersinin işlenmesine yönelik öz yeterlik ve tutumları (Altıntaş, 2012), okul öncesi eğitimi öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlikleri (Çetingöz, 2012), öğretmenlerin sosyal bilgiler dersinde drama yöntemini uygulama ve drama tekniklerine ilişkin yeterlilikleri (Koç, 2013), sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanıma ilişkin yeterlilik algıları ve drama kavramına yönelik metafor algıları ile görüşlerinin incelenmesi (Özgür-İşyar, 2017), sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitimsel drama uygulama yeterlikleri ile yaratıcı drama dersine yönelik tutumları (Dündar, 2018), öğretmenlerin fen bilimleri dersinin drama yöntemi ile işlenmesine yönelik öz yeterlilik, tutum ve görüşlerinin belirlenmesi (Eğerci, 2018), İngilizce ve Türkçe öğretmen adaylarının yaratıcı dramayı kullanmaya yönelik öz- yeterlilikleri (Aksoy, 2019), okul öncesi öğretmenlerinin drama uygulama yeterlilik algıları ile dramaya yönelik tutumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi (Can-Akkoç, 2019), sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilik algı düzeyleri ve görüşleri (Sakallı, 2019), lise öğretmenlerinin drama yöntemine yönelik tutum ve öz yeterlilik algıları arasındaki ilişki (Sonkaya, 2019), devlet okullarında görev yapan İngilizce öğretmenlerinin öğrenme ve öğretme süreçlerinde drama yöntemini kullanma yeterliliklerinin belirlenmesi (Yıldırım, 2019), sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlilikleri ve dramaya ilişkin görüşleri (Acarlıoğlu, 2020), okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya ilişkin tutumları ile yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterliliklerinin incelenmesi (Delihassanoğlu, 2021), sınıf öğretmenlerinin drama algıları ve dramayı planlama becerileri üzerine bir inceleme (2023) çalışmalarının yapıldığı görülmektedir. Türkçe eğitimi alan yazınında Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilikleri (Maden, 2010b), Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulama yeterlilikleri (Tutuman, 2011) üzerine yapılan çalışmalar dikkat çekmektedir. Mevcut çalışmanın konusuyla ilgili alanda sınırlı bilimsel çalışmanın yer alması alan yazın için bir eksiklik olarak ifade edilebilir.

Bu bağlamda mevcut çalışmadaki temel amaç Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama durumlarını ve drama tekniklerine ilişkin yeterliliklerinin ne düzeyde olduğunu tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemiyle ilgili bilgi düzeyleri, uygulama sürecindeki yeterlilikleri, uygulama sürecinde yaşadıkları zorluklar belirlenmiş olup elde edilen sonuçların cinsiyete, meslekî kıdeme, lisans döneminde drama dersi alması, herhangi bir kursta drama dersi alması, tiyatroya gitme durumu, tiyatro metinlerini okuma durumu, görev yerine, sınıf mevcuduna göre farklılaşıp farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Mevcut çalışmanın çıktılarının ilgili alan yazınına önemli katkı sunacağı düşünülmektedir.

Bu çalışmanın ana problemini: “Türkçe öğretmenlerinin drama tekniklerine ilişkin yeterlikleri ve Türkçe derslerinde drama yöntemini uygulama düzeyleri nelerdir?” cümlesi oluşturmaktadır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada Türkçe Öğretmenlerinin drama yöntemine yönelik yeterliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda araştırmada nicel yöntemlerden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli bir grubun belirli özelliklerini belirlemek amacıyla verilerin toplanmasını sağlayan bir araştırma modelidir. Bu araştırma türünde genellikle geniş bir topluluktan araştırmacı tarafından belirlenen yanıtlar göz önünde bulundurularak bilgi toplanmaya çalışılır (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz, Demirel, 2016).

Örneklem / Araştırma Grubu

Ortaokulların dersine giren 133 Türkçe öğretmeni araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinde tabakalı amaçsal örnekleme kullanılmıştır. Bu yöntem, ilgilenen belli grupların özelliklerini tespit etmek, betimlemek ve bunlar arasında kıyaslamalar yapmak için kullanılır (Büyüköztürk vd., 2016). Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin betimsel özellikleri Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların betimsel özellikleri

Değişkenler		
Cinsiyet	N	%
Kadın	2	54.1
Erkek	1	45.9
Mesleki Kıdem Yılı	%	
1 yıldan az		9.0
1-5 yıl	2	41.4
6-10 yıl	5	28.6
11-15 yıl	8	12.8
16-20 yıl	7	8.3
	1	
Lisans Döneminde Drama Dersi Alma Durumu	%	
Evet	15	86.5
Hayır	8	13.5
Kursta Drama Eğitimi Alma Durumu	%	
Evet	0	15.0
Hayır	13	85.0
Tiyatroya Gitme Durumu	%	
Haftada bir		3.8

Ayda bir		7.5
Yılda bir	0	23.3
Nadiren	1	65.4
	7	
Tiyatro Metinleri Okuma ve İnceleme Durumu		%
Evet		48.1
Hayır	4	51.9
	9	
Skeç İzleme Durumu		%
Evet		86.5
Hayır	15	13.5
	8	
Görev Yeri Durumu		%
İl Merkezi		43.6
İlçe Merkezi	8	36.1
Kırsal Mahalle	8	20.3
	7	
Derslerine Girdiği Sınıfların Mevcudu		%
1-20 arası		30.8
21-30 arası	1	41.4
31-40 arası	5	27.8
	7	
Toplam		100
	33	

Tablo 1’deki katılımcıların betimsel özelliklerine bakıldığında, kadınların (N=72), erkeklerden (N=61) fazla olduğu görülmektedir. Mesleki kıdem yılı durumuna göre 1-5 yıl arasında (N=55) kıdemi bulunanlar diğer kıdem yılında olanlara oranla daha fazladır. Katılımcıların çoğunluğunun lisans döneminde drama dersi aldığı (N=115); herhangi bir kursta drama eğitimi almadığı (N=113) ve tiyatroya nadiren (N=87) gittikleri görülmektedir. Katılımcıların tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumlarının birbirine yakın olduğu; skeç izleme durumlarının ise çoğunlukla evet (N=115) olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların görev yeri durumlarına bakıldığında, il merkezinde (N=58), ilçe merkezinde (N=48) ve kırsal mahallede (N=27) çalışan olduğu tespit edilmiştir. Son olarak katılımcıların derslerine girdiği sınıfların mevcudunun daha çok 21-30 arasında (N=55) olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Karadağ, Çalışkan, Korkmaz ve Yüksel (2008) tarafından geliştirilen 30 maddeden oluşan “Drama Lideri Olarak Öğretmen ve Eğitimsel Drama Uygulama Yeterliği Ölçeği” kullanılmıştır. Bu ölçek, üç alt boyuttan meydana gelmektedir. Ölçeğin birinci alt boyutu “Dramayı planlama yeterliği”; ikinci alt boyutu “Dramayı gerçekleştirme yeterliği” ve üçüncü alt boyutu ise “Dramayı değerlendirme yeterliği” şeklinde adlandırılmıştır. Ölçek, “Her zaman, Çoğu zaman, Ara sıra, Nadiren ve Hiçbir

zaman” şeklinde cevaplama seçenekleri bulunan 5’li likert tipinde tasarlanmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Geliştirme sürecinde güvenilir sonuçları olan ölçeğin bu araştırma için tekrar Cronbach Alpha katsayısına bakılmış ve Cronbach Alpha katsayısı 0,96 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuç ölçeğin güvenilir olduğunu açıklamaktadır.

Koç (2013) tarafından geliştirilen, drama yöntemi tekniklerine yönelik yeterliklerinin tespiti için hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Bu form kendi içinde 4 bölümden meydana gelmektedir.

1. Birinci bölümde, katılımcıların drama teknikleri hakkındaki bilgi durumunun ne olduğuna yönelik katılımcılara sorular sorulmuştur. Bu bölüm, 5’li Likert tipi dereceleme ölçeği formatında oluşturularak “Tamamen biliyorum, biliyorum, kararsızım, kısmen biliyorum, hiç bilmiyorum” şeklinde düzenlenmiştir.
2. İkinci bölümde, katılımcıların drama tekniklerini derslerde ne sıklıkta kullandığına ilişkin katılımcılara sorular sorulmuştur. Bu bölüm, 4’lü Likert tipi dereceleme ölçeği formatında oluşturularak “Çok sık kullanıyorum, orta sıklıkta kullanıyorum, az kullanıyorum, hiç kullanmıyorum” şeklinde düzenlenmiştir.
3. Üçüncü bölümde, katılımcıların drama yönteminin aşamalarına ilişkin bilgi durumunun ne olduğuna yönelik katılımcılara sorular sorulmuştur. Bu bölüm, 5’li Likert tipi dereceleme ölçeği formatında oluşturularak “Tamamen biliyorum, biliyorum, kararsızım, kısmen biliyorum, hiç bilmiyorum” şeklinde düzenlenmiştir.
4. Dördüncü bölümde ise katılımcıların drama yönteminin uygulamasında karşılaştığı güçlüklerin neler olduğuna ilişkin katılımcılara sorular sorulmuştur. Bu bölüm, 4’lü Likert tipi dereceleme ölçeği formatında oluşturularak “Çok etkili, kısmen etkili, az etkili, hiç etkili değil” şeklinde düzenlenmiştir.

Verilerin Analizi

Türkçe öğretmenlerinden toplanan verilerin analizi, iki farklı şekilde yapılmıştır. İlk olarak anket formundan elde edilen verilerin analizinde SPSS 21 programı kullanılmıştır, katılımcıların drama yöntemi tekniklerine yönelik yeterliklerini incelemek için elde edilen verilerin betimsel istatistiği yapılmıştır. Bu analiz sürecinde anketin her bölümüne ilişkin frekansı dağılımları ve yüzdesi, aritmetik ortalaması ve standart sapması tablo içinde verilerek değerlendirilmelerde bulunulmuştur. İkinci bölümünde ise “Drama Lideri Olarak Öğretmen ve Eğitimsel Drama Uygulama Yeterliği Ölçeği”nin normallik varsayımlarından Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk sonuçlarına bakılmış ve değerlerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Bu sebeple parametrik olmayan testlerden iki farklı grubun ortalamalarını karşılaştırmak için Mann-Whitney U testi, ikiden fazla grubun ortalamalarını karşılaştırmak için ise Kruskal-Wallis H Testi kullanılmıştır.

Araştırma ve Yayın Etiği

Bu çalışmada, Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi’nde belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergede *Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler* başlığı altında açıklanan eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik Kurul İzni

Bu araştırma, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu 25/04/2022 tarihli 12 sayılı kararı ile alınan izinle yürütülmüştür.

Bulgular

Araştırmanın temel amacı kapsamında elde edilen bulgular ele alınmış ve sonuçları tablolarla gösterilmiştir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemi Teknikleri Yeterliklerine Yönelik Bulgular

Drama yöntemi teknikleri yeterlikleri anketinin 4 bölümünden elde edilen bulgulara aşağıdaki başlıklarda yer verilmiştir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Tekniklerine İlişkin Bilgi Durumları

Katılımcıların drama teknikleri hakkındaki bilgi durumları Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların drama teknikleri hakkındaki bilgi durumlarını gösteren bulgular

Drama İlişkin Bilgi Durumu	Tekniklerine	<i>f</i>	Hiç Bilmiyorum	Kısmen Biliyorum	Kararsızım	Biliyorum	Tamamen Biliyorum	X	ss
Rol oynama		<i>f</i> 0	8	18	43	64		4.23	.901
		% 0	6	13.5	32.3	48.1			
Pantomim		<i>f</i> 10	10	32	31	50		3.76	1.244
		% 7.5	7.5	24.1	23.3	37.6			
Kukla		<i>f</i> 9	13	26	37	48		3.77	1.230
		% 6.8	9.8	19.5	27.8	36.1			
Doğaçlama		<i>f</i> 1	2	16	43	68		4.29	.877
		% .8	3.8	12.0	32.3	51.1			
Parmak Oyunu		<i>f</i> 25	20	32	28	28		3.11	1.399
		% 18.8	15.0	24.1	21.1	21.1			
Öykünme(taklit)		<i>f</i> 4	5	20	44	60		4.14	1.006
		% 3.0	3.8	15.0	33.1	45.1			
Hayal Oyunu		<i>f</i> 13	15	34	42	29		3.44	1.227
		% 9.8	11.3	25.6	31.6	21.8			
Rol Değişirme		<i>f</i> 6	9	31	40	47		3.85	1.118
		% 4.5	6.8	23.3	30.1	35.3			
Zihinde Canlandırma		<i>f</i> 5	7	32	38	51		3.92	1.084
		% 3.8	5.3	24.1	28.6	38.3			
Öykü-Olay Canlandırma		<i>f</i> 1	2	17	44	69		4.34	.815
		% .8	1.5	12.8	33.1	51.9			
Benzetim		<i>f</i> 5	8	26	31	63		4.05	1.121
		% 3.8	6.0	19.5	23.3	47.4			

Altı Şapka Tekniği	<i>f</i>	4	5	21	29	74	4.23	1.044
	%	3.0	3.8	15.8	21.8	55.6		
İstasyon	<i>f</i>	2	8	18	26	79	4.29	1.013
	%	1.5	6.0	13.5	19.5	59.4		
Balık Kılıcı	<i>f</i>	5	6	27	25	70	4.12	1.115
	%	3.8	4.5	20.3	18.8	52.6		
Toplam							3.9	.721

Tablo 2'e bakıldığında Türkçe öğretmenlerinin drama tekniklerine ilişkin bilgi durumlarının aritmetik ortalamasının 3.11 ile 4.34 arasında değiştiği görülmektedir. Aritmetik ortalaması en yüksek tekniğin öykü-olay canlandırma ($X=4.34$) olduğu, en düşük tekniğin ise parmak oyunu ($X=3.11$) olduğu tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalara bakıldığında, Türkçe öğretmenlerinin sadece parmak oyunu tekniğinde ($X=3.11$) *kararsızım* düzeyinde bilgi sahibi olduğu; pandomim ($X=3.76$), öyküleme ($X=4.14$), kukla ($X=3.77$), hayal oyunu ($X=3.44$), rol değiştirme ($X=3.85$), zihinde canlandırma ($X=3.92$), benzetim ($X=4.05$) ve balık kılıcı ($X=4.12$) tekniklerinde *biliyorum* düzeyinde bilgilerinin olduğu; rol oynama ($X=4.23$), doğaçlama ($X=4.29$), öykü-olay canlandırma ($X=4.34$), altı şapka tekniği ($X=4.23$) ve istasyon ($X=4.29$) tekniklerinde *tamamen biliyorum* düzeyinde bilgilerinin olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca toplam aritmetik ortalama değerine göre Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemi tekniklerini ($X=4.29$) *biliyorum* düzeyinde yeterliliğe sahip olduğu görülmektedir.

Türkçe Öğretmenlerinin Derslerde Drama Tekniklerini Kullanma Düzeyleri

Katılımcıların derslerde drama tekniklerini kullanma düzeyleriyle ilgili bulgular Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların derslerde drama tekniklerini kullanma düzeylerini gösteren bulgular

Drama Tekniklerinin Kullanım Düzeyleri	<i>f</i>	Hiç Kullanmıyorum	Az Kullanıyorum	Orta Sıklıkta Kullanıyorum	Çok Sık Kullanıyorum	X	ss
	%						
Rol oynama	<i>f</i>	6	22	66	39	3.04	.802
	%	4.5	16.5	49.6	29.3		
Pandomim	<i>f</i>	46	38	39	10	2.10	.968
	%	34.6	28.6	29.3	7.5		
Kukla	<i>f</i>	47	38	30	18	2.14	1.053
	%	35.3	28.6	22.6	13.5		
Doğaçlama	<i>f</i>	5	22	39	67	3.26	.869
	%	3.8	16.5	29.3	50.4		
Parmak Oyunu	<i>f</i>	61	38	20	14	1.90	1.014

	%	45.9	28.6	15.0	10.5		
Öykünme(taklit)	<i>f</i>	14	26	43	50	2.97	1.000
	%	10.5	19.5	32.3	37.6		
Hayal Oyunu	<i>f</i>	30	36	44	23	2.45	1.026
	%	22.6	27.1	33.1	17.3		
Rol Değişirme	<i>f</i>	16	38	49	30	2.70	.953
	%	12.0	28.6	36.8	22.6		
Zihinde Canlandırma	<i>f</i>	9	33	53	38	2.90	.895
	%	6.8	24.8	39.8	28.6		
Öykü-Olay Canlandırma	<i>f</i>	3	19	53	58	3.25	.782
	%	2.3	14.3	39.8	43.6		
Benzetim	<i>f</i>	24	38	41	30	2.58	1.031
	%	18.0	28.6	30.8	22.6		
Altı Şapka Tekniği	<i>f</i>	21	35	48	29	2.64	.995
	%	15.8	26.3	36.1	21.8		
İstasyon	<i>f</i>	20	33	45	35	2.71	1.019
	%	15.0	24.8	33.8	26.3		
Balık Kılıçığı	<i>f</i>	27	33	35	38	2.63	1.104
	%	20.3	24.8	26.3	28.6		
Toplam						2.65	0.62

Tablo 3'e bakıldığında Türkçe öğretmenlerinin derslerde drama tekniklerini kullanma düzeylerinin aritmetik ortalamasının 1.90 ile 3.26 arasında değiştiği görülmektedir. Aritmetik ortalaması en yüksek tekniğin doğaçlama ($X=3.26$), en düşük tekniğin ise parmak oyunu ($X=1.90$) olduğu tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalara bakıldığında, Türkçe öğretmenlerinin sadece parmak oyunu ($X=1.90$), pantomim ($X=2.10$), kukla ($X=2.14$) ve hayal oyunu ($X=2.45$) teknikleriyle ilgili *az kullanıyorum* düzeyinde bilgi verdikleri; rol oynama ($X=3.04$), öykülenme ($X=2.97$), rol değiştirme ($X=2.70$), zihinde canlandırma ($X=2.90$), benzetim ($X=2.58$), altı şapka tekniği ($X=2.64$), istasyon ($X=2.71$) ve balık kılıçığı ($X=2.63$) teknikleriyle ilgili *orta sıklıkta kullanıyorum* düzeyinde bilgi verdikleri; doğaçlama ($X=3.26$) ve öykü-olay canlandırma ($X=3.25$) teknikleriyle ilgili ise *çok sık kullanıyorum* düzeyinde bilgi verdikleri görülmektedir. Ayrıca toplam aritmetik ortalama değerine göre Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemi tekniklerini kullanma düzeylerinin ($X=2.65$) *orta sıklıkta* olduğu görülmektedir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yönteminin Aşamalarına İlişkin Bilgi Düzeyleri

Katılımcıların drama yönteminin aşamalarına ilişkin bilgi düzeylerine ait bulgular Tablo 4'te gösterilmiştir.

Tablo 4. Katılımcıların drama yönteminin aşamalarına ilişkin bilgi düzeylerini gösteren bulgular

Drama Yönteminin Aşamalarına İlişkin Bilgi Düzeyleri	f %	Hiç bilmiyorum	Kısmen Biliyorum	Kararsızım	Biliyorum	Tamamen biliyorum	X	ss
Hazırlık aşaması	f 2	14	45	41	31			
	% 1.5	10.5	33.8	30.8	23.3		3.64	1.003
Isınma aşaması	f 3	13	40	47	30			
	% 2.3	9.8	30.1	35.3	22.6		3.66	1.007
Canlandırma aşaması	f 0	12	35	49	37			
	% 0	9.0	26.3	36.8	27.8		3.83	.936
Rahatlama aşaması	f 3	13	40	43	34			
	% 2.3	9.8	30.1	32.3	25.6		3.69	1.031
Değerlendirme aşaması	f 4	6	32	55	36			
	% 3.0	4.5	24.1	41.4	27.1		3.85	.973
Toplam							3.72	0.888

Tablo 4'e bakıldığında, Türkçe öğretmenlerinin drama yönteminin aşamalarını bilme düzeylerinin aritmetik ortalamasının 3.64 ile 3.85 arasında değiştiği görülmektedir. Aritmetik ortalaması en yüksek aşamanın değerlendirme aşaması ($X=3.26$), en düşük aşamanın ise hazırlık aşaması ($X=3.64$) olduğu tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalara bakıldığında, Türkçe öğretmenlerinin hazırlık aşamasında ($X=3.64$), ısınma aşamasında ($X=3.66$), canlandırma aşamasında ($X=3.83$), rahatlama aşamasında ($X=3.69$), değerlendirme aşamasında ($X=3.85$) ve toplamda ($X=3.72$) *biliyorum* düzeyinde bilgi sahibi oldukları tespit edilmiştir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygularken Karşılaştıkları Güçlükler

Katılımcıların drama yöntemini uygularken karşılaştıkları güçlükler ile ilgili bulgular Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Katılımcıların drama yöntemini uygularken karşılaştıkları güçlükleri gösteren bulgular

Karşılaşılan Güçlükler	f %	Hiç etkili değil	Az Etkili	Kısmen Etkili	Çok Etkili	X	ss
Drama yöntemiyle ilgili bilgi eksikliği	f 3	30	57	43			
	% 2.3	22.6	42.9	32.3		3.05	.801
Yönetimin tutumu	f 13	25	50	45			
	% 9.8	18.8	37.6	33.8		2.95	.960

Velilerin tutumu	<i>f</i>	16	28	46	43	2.87	1.003
	%	12.0	21.1	34.6	32.3		
Araç gereç eksikliği	<i>f</i>	3	12	29	89	3.53	.754
	%	2.3	9.0	21.8	66.9		
Sınıfın dar oluşu.	<i>f</i>	13	20	25	75	3.22	1.032
	%	9.8	15.0	18.8	56.4		
Öğrencilerin özgüven eksikliği	<i>f</i>	3	19	45	66	3.31	.799
	%	2.3	14.3	33.8	49.6		
Müfredattaki konuların uygun olmaması	<i>f</i>	2	22	42	67	3.31	.799
	%	1.5	16.5	31.6	50.4		
Öğrenci sayısının fazla olmaması	<i>f</i>	26	28	39	40	2.70	1.101
	%	19.5	21.1	29.3	30.1		
Ders saatinin fazla oluşu	<i>f</i>	30	20	44	39	2.69	1.123
	%	22.6	15.0	33.1	29.3		
Ders konularının yetiştirilememesi	<i>f</i>	10	20	46	57	3.13	.933
	%	7.5	15.0	34.6	42.9		
Öğrencilerin sınıva yönelik kaygıları	<i>f</i>	7	18	37	71	3.29	.894
	%	5.3	13.5	27.8	53.4		
Toplam						3.09	.578

Tablo 5'e bakıldığında Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygularken karşılaştıkları güçlüklerle ilgili puanların aritmetik ortalamasının 2.69 ile 3.53 arasında değiştiği görülmektedir. Aritmetik ortalaması en yüksek güçlüğün araç-gereç eksikliği ($X=3.53$), en düşük güçlüğün ise ders saatinin fazlalığı ($X=2.69$) olduğu tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalara bakıldığında, Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygularken “ders saatinin fazla oluşu ($X=2.69$), öğrenci sayısının fazla olmaması ($X=2.70$), velilerin tutumu ($X=2.87$), yönetimin tutumu ($X=2.95$), drama yöntemiyle ilgili bilgi eksikliği ($X=3.05$), ders konularının yetiştirilememesi ($X=3.13$) ve sınıfın dar oluşu ($X=3.22$)” kısmen etkili güçlükler arasında tanımlanırken; “öğrencilerin sınıva yönelik kaygıları ($X=3.29$), müfredattaki konuların uygun olmaması ($X=3.31$), öğrencilerin öz güven eksikliği ($X=3.31$) ve araç-gereç eksikliği ($X=3.53$)” çok etkili güçlükler arasında tanımlandığı görülmektedir. Ayrıca toplam aritmetik ortalama değerine göre drama tekniklerini uygularken ($X=3.09$) kısmen etkili güçlükler arasında katılımcılar tarafından tanımlandığı görülmektedir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterliklerine Yönelik Bulgular

Bu bölümde “Drama Lideri Olarak Öğretmen ve Eğitimsel Drama Uygulama Yeterliği Ölçeği”nden toplanan verilerin bulguları yer almaktadır. Bu bağlamda ölçeğin alt boyutları ve toplamına ilişkin bulgular çeşitli değişkenler aracılığıyla tablolar hâlinde sunulmuştur.

Türkçe Öğretmenlerinin Derslerinde Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeyleri

Katılımcıların drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin betimsel analiz sonuçları Tablo 6'da gösterilmiştir.

Tablo 6. Katılımcıların drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin puan ortalamalarına yönelik bulgular

Boyutlar	N	Aralık	Min.	Max.	Ort.	ss
Dramayı planlama yeterliliği	133	24	6	30	23.22	4.881
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	133	58	32	90	76.95	10.854
Dramayı değerlendirme yeterliliği	133	15	15	30	25.75	3.662
Ölçek Toplamı	133	96	54	150	125.93	17.674

Tablo 6'ya göre araştırmaya 133 Türkçe öğretmeni katılmıştır. Öğretmenlerin ölçeğin planlama boyutundan en düşük 6, en yüksek ise 30 puan; gerçekleştirme boyutundan en düşük 32, en yüksek 90 puan; değerlendirme boyutundan en düşük 15, en yüksek 30 puan; toplamından ise en düşük 54, en yüksek 150 puan alabildiği görülmektedir. Türkçe öğretmenlerinin ölçeğin planlama boyutundan ($X=23.22$), gerçekleştirme boyutundan ($X=76.95$), değerlendirme boyutundan ($X=25.75$) ve toplamından ($X=125.93$) ortalama puan aldıkları görülmektedir. Ölçeğin alt boyutları ve toplamından alınabilecek minimum ve maksimum değerler ile alınan puan ortalamaları ve puan aralıkları karşılaştırıldığında, Türkçe öğretmenlerinin drama uygulama yeterlik düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Cinsiyete Göre Değişim Durumları

Katılımcıların drama yöntemini uygulama yeterliklerini cinsiyet değişkenine göre incelemek amacıyla Mann Whitney U testi yapılmış ve yapılan analiz sonuçları Tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile cinsiyet değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Mann Whitney U testi sonuçları

Boyutlar	Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra	U	p
				Toplamı		
Dramayı planlama yeterliliği	Kadın	72	68.10	4903.00	2117.000	.720
	Erkek	61	65.70	4008.00		
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Kadın	72	69.74	5021.50	1998.500	.372
	Erkek	61	63.76	3889.50		
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Kadın	72	68.67	4944.50	2075.500	.584
	Erkek	61	65.02	3966.50		
Ölçek Toplamı	Kadın	72	69.60	5011.00	2009.000	.398
	Erkek	61	63.93	3900.00		

Tablo 7 incelendiğinde, Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemlerini uygulama yeterlikleri ölçeğinin alt boyutları ve ölçeğin toplamından aldıkları puanlar ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($U=2009$; $p>0.05$). Ölçeğin hem alt boyutları hem de toplamından alınan puanların sıra ortalaması dikkate alındığında, kadın ve erkek öğretmenlerin birbirine çok yakın puanlar aldığı görülmektedir. Bu sebeple, cinsiyet değişkeninin drama yöntemi uygulama yeterliği üzerinde etkili olmadığını söylemek mümkündür.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Mesleki Kıdem Yılına Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin mesleki kıdem yılı değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 8’de gösterilmiştir.

Tablo 8. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile mesleki kıdem yılı değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Kruskal Wallis H testi sonuçları

Boyutlar	Mesleki Kıdem Yılı	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Dramayı planlama yeterliliği	1 yıldan az	12	72.08	4	5.551	.235
	1-5 yıl	55	73.70			
	6-10 yıl	38	65.84			
	11-15 yıl	17	54.38			
	16-20 yıl	11	51.45			
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	1 yıldan az	12	63.29	4	2.944	.567
	1-5 yıl	55	70.44			
	6-10 yıl	38	70.45			
	11-15 yıl	17	54.18			
	16-20 yıl	11	61.77			
Dramayı değerlendirme yeterliliği	1 yıldan az	12	70.00	4	2.530	.639
	1-5 yıl	55	65.22			
	6-10 yıl	38	73.82			
	11-15 yıl	17	62.50			
	16-20 yıl	11	56.05			
Ölçek Toplamı	1 yıldan az	12	68.92	4	3.157	.532
	1-5 yıl	55	70.79			
	6-10 yıl	38	69.26			
	11-15 yıl	17	54.53			
	16-20 yıl	11	57.41			

Tablo 8 incelendiğinde, katılımcıların mesleki kıdem yılı ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir. ($\chi^2= 3.157$, $p>0,05$). Bu bulgudan hareketle Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterliklerinin mesleki kıdem yılına göre değişmediği sonucu çıkarılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Lisans Döneminde Drama Dersi Almasına Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin lisans döneminde drama dersi alma değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Mann Whitney U testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 9'da gösterilmiştir.

Tablo 9. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile mesleki kıdem yılı değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Mann Whitney U testi sonuçları

Boyutlar	Lisansta Drama Dersi		n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
	Alma						
Dramayı planlama yeterliliği	Evet		115	69.20	7958.50	781.500	.094
	Hayır		18	52.92	952.50		
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Evet		115	70.43	8099.00	641.000	.009*
	Hayır		18	45.11	812.00		
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Evet		115	68.84	7916.50	823.500	.162
	Hayır		18	55.25	994.50		
Ölçek Toplamı	Evet		115	70.07	8058.50	681.500	.020*
	Hayır		18	47.36	852.50		

* $p < .05$

Tablo 9'a göre, katılımcıların lisans döneminde drama dersi alması ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında, ölçeğin gerçekleştirme yeterliliği boyutu ve ölçeğin toplamında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($U= 681.500$; $p<0.05$). Ancak ölçeğin planlama ve değerlendirme yeterliliği boyutunda anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($U= 781.500$, 823.500 ; $p>0.05$). Ölçeğin tamamının sonuçları dikkate alındığında, Türkçe öğretmenlerinin lisans döneminde drama dersi alma durumları, drama yöntemini uygulama yeterliklerini etkilediği sonucuna varılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Herhangi Bir Kursta Drama Eğitimi Almasına Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin herhangi bir kursta drama eğitimi alma değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Mann Whitney U testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 10'da gösterilmiştir.

Tablo 10. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile herhangi bir kursta drama eğitimi alma değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Mann Whitney U testi sonuçları

Boyutlar	Kursta Drama Eğitimi Alma		N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Dramayı planlama yeterliliği	Evet		20	88.68	1773.50	696.500	.006*
	Hayır		113	63.16	7137.50		
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Evet		20	83.03	1660.50	809.500	.043*
	Hayır		113	64.16	7250.50		
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Evet		20	79.08	1581.50	888.500	.126
	Hayır		113	64.86	7329.50		
Ölçek Toplamı	Evet		20	86.68	1733.50	736.500	.013*

Hayır	113	63.52	7177.50
-------	-----	-------	---------

*p < .05

Tablo 10'a göre, katılımcıların herhangi bir kursta drama eğitimi alması ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında, ölçeğin planlama ve gerçekleştirme yeterliliği boyutları ve ölçeğin toplamında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir (U= 736.500; p<0.05). Ancak ölçeğin değerlendirme yeterliliği boyutunda anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir (U= 888.500; p>0.05). Bu bulgulardan hareketle Türkçe öğretmenlerinin herhangi bir kursta drama eğitimi alma durumları, drama yöntemini uygulama yeterliklerini etkilediği sonucuna varılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Tiyatroya Gitmelerine Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin tiyatroya gitme durumu değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 11'de gösterilmiştir.

Tablo 11. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile tiyatroya gitme durumu değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Kruskal Wallis H testi sonuçları

Boyutlar	Tiyatroya Gitme	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Dramayı planlama yeterliliği	Haftada bir	5	64.90	3	2.462	.482
	Ayda bir	10	84.65			
	Yılda bir	31	68.10			
	Nadiren	87	64.70			
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Haftada bir	5	66.30	3	.725	.867
	Ayda bir	10	70.60			
	Yılda bir	31	71.44			
	Nadiren	87	65.05			
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Haftada bir	5	54.80	3	.608	.895
	Ayda bir	10	67.05			
	Yılda bir	31	69.18			
	Nadiren	87	66.92			
Ölçek Toplamı	Haftada bir	5	64.10	3	1.066	.785
	Ayda bir	10	75.90			
	Yılda bir	31	70.45			
	Nadiren	87	64.91			

Tablo 11 incelendiğinde, katılımcıların tiyatroya gitme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($\chi^2= 1.066$, p>0.05). Bu bağlamda, Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterliklerinin tiyatroya gitme durumuna göre değişmediği sonucuna ulaşılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Tiyatro Metinlerini Okuma ve İncelemelerine Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Mann Whitney U testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 12’de gösterilmiştir.

Tablo 12. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Mann Whitney U testi sonuçları.

Boyutlar	Tiyatro Metinlerini Okuma ve İnceleme	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Dramayı planlama yeterliliği	Evet	64	78.05	4995.50	1500.500	.001*
	Hayır	69	56.75	3915.50		
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Evet	64	77.67	4971.00	1525.000	.002*
	Hayır	69	57.10	3940.00		
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Evet	64	74.23	4751.00	1745.000	.036*
	Hayır	69	60.29	4160.00		
Ölçek Toplamı	Evet	64	78.28	5010.00	1486.000	.001*
	Hayır	69	56.54	3901.00		

* $p < .05$

Tablo 12 incelendiğinde, tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olduğu görülmektedir ($U = 1486.000$; $p < 0.05$). Bu bulgulardan hareketle Türkçe öğretmenlerinin tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumları, drama yöntemini uygulama yeterliklerini etkilediği sonucuna varılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Skeç İzlemelerine Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Mann Whitney U testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 13’te gösterilmiştir.

Tablo 13. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile skeç izleme durumu değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Mann Whitney U testi sonuçları.

Boyutlar	Skeç İzleme Durumu	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Dramayı planlama yeterliliği	Evet	115	69.14	7951.50	788.500	.104
	Hayır	18	53.31	959.50		
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	Evet	68,62	7891.50	68.62	848.500	.219
	Hayır	56,64	1019.50	56.64		
Dramayı değerlendirme yeterliliği	Evet	68,18	7840.50	68.18	899.500	.370
	Hayır	59,47	1070.50	59.47		
Ölçek Toplamı	Evet	68,95	7929.00	68.95	811.000	.141

Hayır	54,56	982.00	54.56
-------	-------	--------	-------

Tablo 13 incelendiğinde, skeç izleme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($U= 811.000$; $p>0.05$). Bu bağlamda, Türkçe öğretmenlerinin skeç izleme durumları, drama yöntemini uygulama yeterliklerini etkilemediği sonucuna ulaşılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Görev Yerine Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin görev yeri değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 14’te gösterilmiştir.

Tablo 14. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile görev yeri değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Kruskal Wallis H testi sonuçları

Boyutlar	Görev Yeri	n	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Dramayı planlama yeterliliği	İl merkezi	58	64.82			
	İlçe merkezi	48	68.95	2	.338	.845
	Kırsal mahalle	27	68.22			
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	İl merkezi	58	63.84			
	İlçe merkezi	48	66.98	2	1.243	.537
	Kırsal mahalle	27	73.83			
Dramayı değerlendirme yeterliliği	İl merkezi	58	63.33			
	İlçe merkezi	48	71.01	2	1.070	.586
	Kırsal mahalle	27	67.76			
Ölçek Toplamı	İl merkezi	58	63.64			
	İlçe merkezi	48	68.20	2	.960	.619
	Kırsal mahalle	27	72.09			

Tablo 14’e göre, katılımcıların görev yeri durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($\chi^2= .960$, $p>0.05$). Bu bulgudan hareketle Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterliklerinin görev yeri durumuna göre değişmediği sonucuna ulaşılabilir.

Türkçe Öğretmenlerinin Drama Yöntemini Uygulama Yeterlik Düzeylerinin Dersine Girdiği Sınıfın Mevcuduna Göre Değişim Durumları

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin dersine girdiği sınıfın mevcudu değişkenine göre anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Yapılan analizden elde edilen bulgular Tablo 15’te gösterilmiştir.

Tablo 15. Drama yöntemini uygulama yeterlikleri ile sınıfın mevcudu değişkeni arasındaki ilişkiyi gösteren Kruskal Wallis H testi sonuçları.

Boyutlar	Sınıf Mevcudu	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p
Dramayı planlama yeterliliği	1-20 arası	41	60.89	2	4.232	.120
	21-30 arası	55	64.29			
	31-40 arası	37	77.80			
Dramayı gerçekleştirme yeterliliği	1-20 arası	41	66.18	2	3.210	.201
	21-30 arası	55	61.49			
	31-40 arası	37	76.09			
Dramayı değerlendirme yeterliliği	1-20 arası	41	68.52	2	4.499	.105
	21-30 arası	55	59.45			
	31-40 arası	37	76.54			
Ölçek Toplamı	1-20 arası	41	64.30	2	4.439	.109
	21-30 arası	55	61.49			
	31-40 arası	37	78.18			

Tablo 15'e bakıldığında, katılımcıların sınıf mevcudu durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir ($\chi^2=4.439$, $p>0.05$). Bu bağlamda, Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterliklerinin sınıf mevcuduna göre değişmediği sonucuna varılabilir.

Sonuç

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemiyle ilgili bilgi düzeyleri, uygulama sürecindeki yeterlilikleri, uygulama sürecinde yaşadıkları zorlukları belirlemeyi, Türkçe öğretmenlerinin cinsiyet, meslekî kıdem, lisans döneminde drama dersi alıp almama durumu, herhangi bir kursta drama dersi alıp almama durumu, tiyatroya gitme durumu, tiyatro metinlerini okuma durumu, görev yeri, sınıf mevcudu durumuna göre eğitimsel drama yeterliliklerinin tespit edilmeye çalışıldığı bu araştırmada şu sonuçlara ulaşılmıştır:

Türkçe öğretmenlerinin drama tekniklerinden en çok öykü- olay canlandırması, en az ise parmak oyunu tekniği hakkında bilgi sahibi oldukları tespit edilmiştir. İlgili alan yazını tarandığında Tutuman'ın (2011) Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulamalarını bilme ve uygulama düzeyleri ile ilgili bir çalışmasına rastlanmıştır. Ancak Türkçe öğretmenlerinin drama yeterlilikleriyle ilgili bilgi düzeyleri ve drama yeterliliklerinin çeşitli değişkenler açısından değerlendirildiği herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Ancak farklı branşlardaki öğretmenlerle ilgili yapılan benzer çalışmalar incelendiğinde sosyal bilgiler öğretmenlerinin drama uygulamaları hakkında yeterliliklerini inceleyen Koç (2013) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmenlerinin en çok öykü- olay canlandırması hakkında bilgi sahibi olduklarını, en az istasyon tekniği hakkında bilgi sahibi olduklarını tespit etmiştir. En çok kullanılan öykü- olay canlandırmasıyla ilgili sonuç araştırma sonucuyla örtüşürken en az kullanılan istasyon tekniğinin ilgili araştırmanın sonucuyla paralellik arz etmediği görülmektedir.

Türkçe öğretmenlerinin derslerde drama tekniklerini kullanma düzeylerine bakıldığında en yüksek kullandıkları tekniğin doğaçlama, en az kullandıkları tekniğin ise parmak oyunu olduğu görülmüştür. Koç (2013) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmenlerinin derste en fazla kullandıkları

teknikğin zihinde canlandırma, en az kullandıklarının ise kukla tekniği olduğunu tespit etmiştir. Bu çalışmanın sonuçları ilgili çalışmanın sonuçlarıyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yönteminin aşamaları bilme düzeylerinde aritmetik ortalaması en yüksek aşamanın değerlendirme aşaması, en düşük aşamanın ise hazırlık aşaması olduğu tespit edilmiştir. Koç (2013) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmenlerinin drama yöntemi aşamalarından en çok canlandırma aşaması, en az rahatlama aşaması hakkında bilgi sahibi olduklarını tespit etmiştir. Bu araştırmanın sonuçları ilgili araştırmanın sonucuyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenleri drama yöntemini uygularken araç-gereç eksikliğinin en önemli sorun olduğunu dile getirmişlerdir. Ayrıca Türkçe öğretmenleri bu sorunun yanı sıra öğrenci sayısının fazla olması, velilerin tutumu, yönetimin tutumu, drama yöntemiyle ilgili bilgi eksikliği, ders konularının yetiştirilememesi ve sınıfın dar oluşunun düşük düzeyli sorunlar olduğunu belirtmişlerdir. Koç (2013) yaptığı araştırma sonucunda sosyal bilgiler öğretmenleri, öğrencilerin sınava yönelik kaygıları, drama yöntemine ilişkin bilgi eksikliği, araç- gereç eksikliği, öğrencilerde öz güven eksikliği, ders konularının yetişememesi kaygısı, drama yöntemine karşı veli tutumları gibi sorunlarla karşılaştıklarını tespit etmiştir. Tutuman (2011) yaptığı çalışmada Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemini uygularken en sık yaşadıkları sorunların öğrencileri sınava hazırlama kaygısı ve sınıfın dar olmasından kaynaklı sorunlar olduğunu tespit ederken en az yaşanan sorunların yönetim ve velilerin tutumu olduğunu bulgulamıştır. İlgili araştırmaların sonuçları bu çalışmada elde edilen bulguları destekler niteliktedir.

Yapılan araştırma sonucunda Türkçe öğretmenlerinin drama uygulama yeterlilik düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. İlgili alan yazını tarandığında Dündar (2018) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitsel drama uygulama yeterliliklerinin genellikle ortalamanın üstünde olduğunu belirtmiştir. Acarlıoğlu (2020) da yaptığı çalışmada sınıf öğretmenlerinin drama kullanımına ilişkin yeterlilik algı düzeylerinin ölçek ortalamasının üstünde olduğunu bulgulamıştır. Delihasanoglu (2021) okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya ilişkin tutumları ile yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterliklerini incelediği çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya yönelik öz yeterliklerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Özgür- İşyar (2017) sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin algılarına yönelik yaptığı çalışmada öğretmenlerin drama kullanımına ilişkin yeterlilik algılarının ortalamanın üstünde bir değere sahip olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmaların sonuçları ilgili çalışmada elde edilen araştırma sonucuyla paralellik arz etmektedir. Ancak Koç (2013) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmenlerinin drama tekniklerini kullanma sıklıklarının orta sıklıkta olduğunu tespit etmiştir. Sonkaya (2019) ise yaptığı çalışmada lise öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemine ilişkin öz yeterlilik algılarının orta seviyede olduğunu bulgulamıştır. Yıldırım (2019) ise araştırmasında İngilizce öğretmenlerinin drama yöntemini kullanma konusunda kendilerini yeterli gördüklerini tespit etmiştir. Bu araştırmaların sonucuyla ilgili çalışmada elde edilen sonuç ile kısmen örtüştüğü görülmektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemlerini uygulama yeterlikleri ölçeğinin alt boyutları ve ölçeğin toplamından aldıkları puanlar ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. İlgili alan yazını incelendiğinde Dündar (2018) yaptığı çalışma sonucunda sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitimsel drama uygulama yeterliliğiyle cinsiyet değişkeni arasında herhangi bir anlamlı farklılığın olmadığını tespit etmiştir. Bu çalışmanın yanı sıra Altıntaş (2012) fen bilgisi öğretmeni adayları ile Çetingöz (2012) okul öncesi öğretmeni adaylarıyla yaptığı çalışmada drama dersine yönelik öz yeterlik puanlarıyla cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca Tutuman (2011) yaptığı çalışmada Türkçe öğretmenlerinin cinsiyet değişkeninin yaratıcı drama yöntemini bilme ve uygulama düzeyleri arasında

anamlı bir fark olmadığını bulgulamıştır. Can- Akkoç (2019) yaptığı araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin drama planlama yeterliği ve drama süreci değerlendirme yeterliğinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Acarlıoğlu (2020) yaptığı çalışmada sınıf öğretmenlerinin drama yöntemine ilişkin genel yeterlilik algı düzeylerinin cinsiyete göre bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca Yıldırım (2019), Eğerci (2018) ve Maden (2010) yaptıkları araştırmalarda yaratıcı drama veya drama yeterlilik algılarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit etmişlerdir. Bu araştırmalarda elde edilen sonuçlarla ilgili araştırmanın sonucu örtüşmektedir. Ancak yapılan başka araştırmalar incelendiğinde Koç (2013) yaptığı araştırmada drama sürecini planlama, gerçekleştirme, değerlendirme yeterliliğiyle cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Güler (2015) yaptığı araştırmada sınıf öğretmenleri ile branş öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya ilişkin algılarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. İlgili araştırmaların sonuçları bu araştırmada elde edilen sonuç ile paralellik arz etmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin mesleki kıdem yılı değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin mesleki kıdem yılı ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir. İlgili alan yazını incelendiğinde Koç (2013) yaptığı çalışmada farklı mesleki kıdem yılına sahip öğretmenlerin drama sürecini planlama yeterliliği, drama sürecini gerçekleştirme yeterliliği, drama sürecini değerlendirme yeterliliği açısından anlamlı bir farklılık bulunmadığını tespit etmiştir. Tutuman'ın (2011) yaptığı çalışmada Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulamalarını bilme ve uygulama düzeyleri ile mesleki kıdem arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Yıldırım (2019) yaptığı araştırmada İngilizce öğretmenlerinin drama kullanımına ilişkin öz yeterlilikleri ile mesleki kıdemleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığını bulgulamıştır. Can- Akkoç (2019) okul öncesi öğretmenlerinin drama planlama yeterliği, drama sürecini gerçekleştirme ve drama sürecini değerlendirme ile deneyimleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını tespit etmiştir. Delihassanoğlu (2021) yaptığı çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre yaratıcı drama öz yeterlilikleri ile mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık oluşturmadığını belirtmiştir. Bu çalışmaların sonuçlarıyla ilgili araştırmanın sonucu paralellik arz etmektedir. Ancak farklı araştırmalar incelendiğinde Acarlıoğlu (2020) yaptığı araştırmada sınıf öğretmenlerinin drama yöntemine ilişkin algılarının ölçeğin alt boyutlarından planlama aşamasına göre kıdem yılı değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermesine karşın ölçeğin alt boyutlarından olan uygulama ve değerlendirme aşamalarına yönelik yeterlilik düzeylerinin hizmet yılı açısından anlamlı bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Bu araştırmanın sonucu ilgili araştırmada elde edilen sonuçlarla kısmen örtüşmesine karşın Sonkaya (2019) yaptığı çalışmada lise öğretmenlerinin yaratıcı drama kullanımına ilişkin öz yeterliliklerinin mesleki kıdem açısından anlamlı bir farklılık gösterdiğini tespit etmiştir. Bu çalışmanın sonuçları ilgili araştırmanın sonucuyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin lisans döneminde drama dersi alma değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin lisans döneminde drama dersi alması ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında, ölçeğin gerçekleştirme yeterliliği boyutu ve ölçeğin toplamında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. İlgili alan yazınına bakıldığında Yıldırım (2008) yaptığı çalışma sonucunda sınıf öğretmenlerinin dramayla ilgili almış oldukları eğitim ile drama süreçlerini uygulamasına yönelik yeterlilikleri arasında anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Aksoy (2019) İngilizce ve Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı dramayı kullanmaya yönelik öz yeterliliklerini incelediği çalışmada lisans düzeyinde öğretmen adaylarına sağlanan yaratıcı drama eğitiminin yaratıcı dramayı kullanmaya yönelik öz-yeterliğe olumlu etkisinin olduğunu tespit etmiştir. Sonkaya (2019) yaptığı çalışmada mezun oldukları programlarda drama dersi alan öğretmenlerin drama ile ilgili hiç eğitim almamış öğretmenler arasında drama dersi alan

öğretmenler lehine anlamlı bir farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu araştırmaların sonuçları ilgili araştırmaların sonuçlarıyla örtüşmesine karşın Koç (2013) yaptığı çalışmada dramayla ilgili eğitim alma durumları farklı olan öğretmen grupları arasında drama sürecini planlama yeterliliği, drama sürecini gerçekleştirme yeterliliği, drama sürecini değerlendirme yeterliliği açısından ve toplam yeterlilik açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadığını tespit etmiştir. Aynı zamanda Delihanoğlu (2021) yaptığı çalışmada da okul öncesi öğretmenlerinin lisans döneminde ders alma durumuna göre dramaya yönelik öz yeterliklerinin belirgin bir farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Bu araştırmaların sonuçları ilgili araştırmaların sonuçlarını destekler nitelikte değildir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin herhangi bir kursta drama dersi alma değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin herhangi bir kursta drama eğitimi alması ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında, ölçeğin planlama ve gerçekleştirme yeterliliği boyutları ve ölçeğin toplamında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. İlgili alan yazın tarandığında Acarlıoğlu (2020) yaptığı çalışmada sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlilik algı düzeylerinin dramaya yönelik eğitim alma durumu açısından anlamlı bir farklılık gösterdiğini tespit etmiştir. Sonkaya (2019) yaptığı çalışmada hizmet içi eğitimi programına katılıp drama dersi alan öğretmenlerin bu kursu almayan öğretmenlere göre daha yüksek drama öz yeterliliğine sahip olduklarını tespit etmiştir. Eğerci (2018) ise yaptığı çalışmada yaratıcı drama yöntemine ilişkin eğitim alan öğretmenlerin bu eğitimi almayan öğretmenlere göre daha yüksek öz yeterlilik puanına sahip olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu araştırmaların sonuçları ilgili araştırma kapsamında elde edilen sonuçlarla örtüşmektedir. Ancak Dünder (2018) yaptığı çalışmada sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitimsel drama uygulama yeterliği ile daha önce drama eğitimi alma durumu bağımsız değişkenine göre farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Sakallı (2019) sosyal bilgiler 4. sınıf öğretmen adaylarının daha önce drama eğitimi alma durumlarıyla drama öz yeterlik algıları arasındaki ilişkiyi incelediği çalışmada her iki değişken arasında anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiştir. Ayrıca Yıldırım (2008), Şahin (2006) ve Koç (2013) yaptıkları araştırma sonuçlarında eğitimde drama uygulama yeterliliğiyle daha önce drama eğitimi alma durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Bu çalışmaların sonuçları ilgili araştırmaların sonucuyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin tiyatroya gitme durumu değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin tiyatroya gitme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin skeç izleme değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin skeç izleme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. İlgili literatür tarandığında Dünder (2018) yaptığı araştırma sonucunda sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitimsel drama uygulama yeterliği ile tiyatro-sinema gibi etkinliklere katılma durumu arasında anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmanın sonucu ilgili araştırmaların sonucuyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu değişkenine göre incelendiğinde Tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. İlgili alan yazın tarandığında herhangi bir çalışmada bu değişkene göre incelenen bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin görev yeri değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin görev yeri durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. İlgili alan yazını incelendiğinde Koç (2013) yaptığı çalışmada farklı yerlerde görev yapan öğretmen grupları arasında

drama sürecini planlama yeterliliği, drama sürecini gerçekleştirme yeterliliği ve toplam yeterlilik açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadığını tespit etmiştir. Can-Akkoç (2019) yaptığı çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin drama planlama yeterliliği, drama sürecini gerçekleştirme yeterliliği ve drama sürecini değerlendirme yeterliliği ile çalıştıkları okulun bulunduğu çevrenin sosyoekonomik düzeyi arasında anlamlı bir farklılık olmadığını bulmuştur. Bu çalışmaların sonuçları ilgili araştırmanın sonuçlarıyla örtüşmektedir. Ancak Tutuman'ın (2011) Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulama yeterliliği amacıyla yaptığı çalışmada Türkçe öğretmenlerinin çalıştıkları okulun bulunduğu çevrenin sosyoekonomik düzeyi değişkenine göre yaratıcı drama yöntemini bilme ve uygulama düzeyleri arasında anlamlı fark olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmanın sonuçları ilgili araştırmanın sonuçlarıyla örtüşmemektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin sınıf mevcudu değişkenine göre incelendiğinde Türkçe öğretmenlerinin sınıf mevcudu durumu ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. İlgili alan yazımına bakıldığında Koç (2013) yaptığı çalışmada sınıf mevcudunun drama sürecini planlama yeterliliği, drama sürecini gerçekleştirme yeterliliği, drama sürecini değerlendirme yeterliliği açısından anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiştir. Delihanoğlu (2021) yaptığı çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin dramaya yönelik tutumlarıyla sınıftaki çocuk sayısı arasında anlamlı bir ilişki olmadığını bulmuştur. Bu araştırmaların sonuçları ilgili araştırmanın sonuçlarıyla paralellik arz etmektedir.

Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemiyle ilgili bilgi düzeylerini ve drama yöntemini uygulama yeterlik düzeylerinin cinsiyet, meslekî kıdem, lisans döneminde drama dersi alıp almama durumu, herhangi bir kursta drama dersi alıp almama durumu, tiyatroya gitme durumu, skeç izleme durumu, tiyatro metinlerini okuma ve inceleme durumu, görev yeri, sınıf mevcudu durumuna göre incelenen çalışmanın sonuçlarından hareketle şu önerilerde bulunulmuştur:

Türkçe öğretmenlerine drama, drama tekniklerine yönelik MEB tarafından hizmet içi eğitim verilebilir. Bu eğitimlerde uygulamalara yönelik çeşitli etkinlikler yapılabilir.

Drama yöntemi uygulanırken araç- gereç ile sınıfların dar oluşuyla ilgili önemli sıkıntıların yaşandığı belirtilmiştir. Dramanın eğitim-öğretime katkısı göz önünde bulundurulduğunda MEB özellikle araç- gereç sorunu çözmek konusunda okullara gerekli malzeme teminini sağlamalıdır. Okulların fiziki koşulları öğrencilerin yaparak yaşayarak öğrenmelerine ve çeşitli sosyal etkinlikler yapmalarına imkân verebilecek şekilde düzenlenmelidir.

Dramanın eğitim öğretime katkısı konusunda veliler ile okul yönetimlerinin bilinçlendirilmesine yönelik seminerler, eğitimler ve çeşitli bilgilendirme faaliyetleri yapılabilir.

Türkçe öğretmenlerinin lisans döneminde drama dersi alınması ile drama yöntemini uygulama yeterlilikleri arasında anlamlı bir farklılık olduğundan dolayı lisans döneminde drama dersi gerek teorik olarak gerekse uygulamalı olarak birden fazla dönemde verilebilir ve drama dersinin saatleri artırılabilir.

Türkçe öğretmenlerinin herhangi bir kursta drama eğitimi alması ile drama yöntemini uygulama yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu göz önünde bulundurulursa öğretmenlere yönelik millî eğitim müdürlükleri, kültür il müdürlüğü, belediye veya valilik aracılığıyla drama eğitimine yönelik kurslar düzenlenebilir.

Drama öğrenciyi merkeze alan, yaparak yaşayarak öğrenmesine olanak sağlayan bir yöntemdir. Dramanın hem bu yönü hem de bireyin bilişsel, sosyal, dilsel gelişimine katkıları göz

önünde bulundurulur bu yöntemin başta Türkçe dersi olmak üzere diğer derslere yönelik öğrencilerin tutumuna etkisine yönelik deneysel çalışmalar yapılabilir.

Araştırma ve Yayın Etiği

Bu çalışmada, Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi'nde belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergede *Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler* başlığı altında açıklanan eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik Kurul İzni

Bu araştırma, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu 25/04/2022 tarihli 12 sayılı kararı ile alınan izinle yürütülmüştür.

Yazarların Katkı Oranı

Her iki yazardan 1. yazar % 50, 2. yazar da %50 katkı sağlamıştır.

Çıkar Çatışması

Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Acarlıoğlu, H. (2020). *Sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanımına ilişkin yeterlilikleri ve dramaya ilişkin görüşleri (Kilis ili örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kilis: Kilis 7 Aralık Üniversitesi.
- Adıgüzel, H. Ö. (1993). *Oyun ve yaratıcı drama ilişkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Adıgüzel, H. Ö. (2018). *Eğitimde yaratıcı drama*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Aksoy, O. (2019). İngilizce ve Türkçe öğretmen adaylarının yaratıcı dramayı kullanmaya yönelik öz-yeterlilikleri. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(21), 66-76.
- Altıntaş, E. (2012). *Fen bilgisi öğretmen adaylarının drama yöntemiyle fen ve teknoloji dersinin işlenmesine yönelik öz yeterlik ve tutumlarının belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Kayseri: Erciyes Üniversitesi.
- Aytaş, G. (2008). *Türkçe öğretiminde tematik yaratıcı drama etkinlik ve uygulamaları*. Akçağ Yayıncılık.
- Baş, H. Z. (2002). *Drama yöntemiyle Türkçe öğretimi*. Uzerler Matbaacılık.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F., (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Pegem Akademi.
- Can-Akkoç, S. (2019). *Okul öncesi öğretmenlerinin drama uygulama yeterlik alguları ile dramaya yönelik tutumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Adana: Çukurova Üniversitesi.
- Çebi, A. (1996). *Öğretim amaçlı yaratıcı drama yoluyla imgesel dil becerisinin geliştirilmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Çetingöz, D. (2012). Okul öncesi eğitimi öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42, 131-142.
- Delihanoğlu, M. (2021). *Okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya ilişkin tutumları ile yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterliliklerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Bolu: Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Dündar, H. (2018). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının eğitimsel drama uygulama niğdeyeterlilikleri ile yaratıcı drama dersine yönelik tutumları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Niğde: Ömer Halisdemir Üniversitesi.
- Eğerci, Z. M. (2018). *Öğretmenlerin fen bilimleri dersinin drama yöntemi ile işlenmesine yönelik öz yeterlilik, tutum ve görüşlerinin belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.

- Güler, M. (2015). *Sınıf ve branş öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilik algı düzeyleri ve görüşleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Amasya: Amasya Üniversitesi.
- Güneş, F. (2016). *Türkçe öğretimi yaklaşımlar ve modeller*. Pegem Akademi.
- Güneysu S. (2006). Eğitimde drama. H. Ö. Adıgüzel (Ed.), *Yaratıcı drama 1985-1995 yazıları içinde* (s. 258-263). Naturel Yayıncılık.
- Karadağ, E. & Çalışkan, N. (2008). *Kuramdan-uygulamaya ilköğretimde drama*. Arı Yayıncılık.
- Karadağ, E., Korkmaz, T., Çalışkan, N. & Yüksel, S. (2008). Drama lideri olarak öğretmen ve eğitimsel drama uygulama yeterliği ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik analizleri. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(2), 169-196.
- Koç, İ. (2013). *Öğretmenlerin sosyal bilgiler dersinde drama yöntemini uygulama ve drama tekniklerine ilişkin yeterliliklerinin belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi.
- Maden, S. (2010a). *İlköğretim 6. sınıf Türkçe dersinde drama yönteminin temel dil becerilerinin kazanımına etkisi (Sevgi teması örneği)*. Yayınlanmamış doktora tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
- Maden, S. (2010b). Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilikleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(14), 259-274.
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB). (2006). *Türkçe dersi öğretim programı*. MEB Yayınları.
- Önder, A. (2003). *Okul öncesi çocukları için eğitici drama*. Morpa Kültür Yayınları.
- Özgür İşyar, Ö. (2017). *Sınıf öğretmenlerinin eğitimde drama kullanıma ilişkin yeterlilik algıları ve drama kavramına yönelik metafor alguları ile görüşlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Mersin: Mersin Üniversitesi.
- Öztürk, A. (2001). Eğitim öğretimde yeni bir yaklaşım: Yaratıcı drama. *Kurgu Dergisi*, 18, 251- 259.
- Sakallı, F. G. (2019). *Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlilik algı düzeyleri ve görüşleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Aksaray: Aksaray Üniversitesi.
- San, İ. (2002). *Eğitimde yaratıcı drama, yaratıcı drama, 1985–1995, yazılar, (1. cilt)*. Ankara: Naturel Yayıncılık.
- Sonkaya, M. (2019). *Lise öğretmenlerinin drama yöntemine yönelik tutum ve öz yeterlilik alguları arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Şahin, B. (2006). *Mersin il merkezindeki devlet ve özel ilköğretim okullarındaki İngilizce öğretmenlerinin öğretim etkinliği içerisinde dramayı kullanma düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Adana: Çukurova Üniversitesi.
- Tutuman, O.Y. (2011). *Türkçe öğretmenlerinin yaratıcı drama uygulama yeterlilikleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Türk Dil Kurumu (TDK). (2011). *Türkçe sözlük*. Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Yıldırım, N. (2008). *İlköğretim birinci kademe sınıf öğretmenlerinin yaratıcı drama yöntemine ilişkin yeterlilik ve uygulama düzeylerinin belirlenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi.
- Yıldırım, E. (2019). *Devlet okullarında görev yapan İngilizce öğretmenlerinin öğrenme ve öğretme süreçlerinde drama yöntemini kullanma yeterliliklerinin belirlenmesi (Kırıkkale ili örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.

Extended Abstract

Introduction

In this context, the main purpose of the current study is to determine the extent to which Turkish teachers know the competences of applying the drama method and drama techniques and to what extent they apply what they know. With this research, the knowledge levels of Turkish teachers about the drama method, their proficiency in the application process, the difficulties they experience in the application process will be determined, and the results will be determined according to gender, professional seniority, taking a drama course

during the undergraduate period, taking a drama course in any course, going to the theater, reading theater texts, etc. It was determined whether it differed according to the place of duty and class size. The problem question of the study is presented below.

The main problem of this study: "What are the competencies of Turkish teachers regarding drama techniques and their level of application of the drama method in Turkish lessons?"

Method

Since the aim of this research is to investigate the relationship between bilingual This research aimed to examine the competencies of Turkish Language Teachers towards the drama method. In this context, the survey model, which is one of the quantitative methods, was used in the research. The survey model is a research model that allows data to be collected to determine certain characteristics of a group (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz, Demirel, 2016).

This scale, which consists of 30 items developed by Karadağ, Çalışkan, Korkmaz and Yüksel (2008), consists of three sub-dimensions.

This survey form, prepared by Koç (2013) to determine the proficiency of Social Studies teachers in drama method techniques, consists of 4 sections.

SPSS 21 program was used to analyze the data collected from Turkish teachers. In addition, the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk results, which are normality assumptions of the "Teacher as Drama Leader and Educational Drama Application Competence Scale", were examined and it was determined that the values did not show a normal distribution.

Conclusion And Discussion

To determine the level of knowledge of Turkish teachers about the drama method, their proficiency in the application process, the difficulties they experience in the application process, the status of Turkish teachers in terms of gender, professional seniority, whether they took drama lessons during their undergraduate education, whether they took drama lessons in any course, their status of going to the theater, their status of reading theater texts. In this research, in which educational drama proficiencies were tried to be determined according to the position, place of duty and class size, the following results were obtained:

It has been determined that Turkish teachers are most knowledgeable about story-event enactment and least knowledge about finger play techniques among drama techniques. When we look at the level of Turkish teachers' use of drama techniques in lessons, it was found that the technique they use the most is improvisation, and the technique they use least is finger play. It has been determined that the highest arithmetic mean of Turkish teachers' level of knowledge of the stages of the drama method is the evaluation stage ($X = 3.26$), and the lowest stage is the preparation stage ($X = 3.64$). Turkish teachers stated that the lack of equipment is the most important problem when applying the drama method. In addition to this problem, Turkish teachers stated that the high number of students, the attitude of the parents, the attitude of the administration, lack of knowledge about the drama method, the inability to cover the course topics and the small size of the class are low-level problems. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the gender variable, it was determined that there was no significant difference between the sub-dimensions of the Turkish teachers' proficiency in applying drama methods scale and the scores they received from the total scale and the gender variable. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method are examined according to the variable of professional seniority, it is seen that there is no significant difference between the years of professional seniority of Turkish teachers and their proficiency in applying the drama method. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the variable of taking drama courses during the undergraduate period, it was determined that there was a significant difference between the proficiency of Turkish teachers in taking drama courses during the undergraduate period and the proficiency of applying the drama method in the scale's realization proficiency dimension and the total of the scale. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the variable of drama course field in any course, it was determined that there was a significant difference between the Turkish teachers' taking drama education in any course and their proficiency in applying the drama method, in the planning and realization proficiency dimensions of the scale and in the total of the scale. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were

examined according to the variable of going to the theater, it was determined that there was no significant difference between the status of Turkish teachers going to the theater and their proficiency in applying the drama method. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the skit watching variable, it was determined that there was no significant difference between the skit watching status of Turkish teachers and their proficiency in applying the drama method. When Turkish teachers' proficiency levels in applying the drama method were examined according to the variable of reading and examining theater texts, it was determined that there was a significant difference between their proficiency in reading and examining theater texts and their proficiency in applying the drama method. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the variable of place of duty, it was determined that there was no significant difference between the workplace situation of Turkish teachers and their proficiency in applying the drama method. When the proficiency levels of Turkish teachers in applying the drama method were examined according to the class size variable, it was determined that there was no significant difference between the class size of Turkish teachers and their proficiency in applying the drama method.